

[Finansministeren.]

end de satser, der er nævnt i det tekniske udvalgs betænkning, idet jeg som tidligere fremført må holde for, at det foreliggende problem må søges løst uden væsentlige indtægtsstab for staten, og det vil derfor være naturligt først at se, hvorledes en omlægning som den foreslåede fungerer i praksis.

Med hensyn til forslagets enkeltheder skal jeg henvisse til betænkningen fra det tekniske udvalg.

Endelig indeholder forslaget nogle ændringer i de gældende bestemmelser om fritagelse for engrosafgifterne af spiritus og vin. Jeg henviser herom til bemærkningerne til lovforslaget.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Handelsministeren (Philip): Jeg tillader mig herved for det høje folketing at fremsætte *forslag til beværterlov*.

Som det vil fremgå af bemærkningerne til lovforslaget, er forslag til lov om ændringer i den gældende beværterlov fremsat såvel i folketingssamlingen 1955-56 som i samlingen 1956-57. Det her foreliggende lovforslag adskiller sig fra de tidligere derved, at det denne gang er anset for mest hensigtsmæssigt at søge alle de foreslåede ændringer indarbejdet i et forslag til en helt ny lov. Det er mit håb, at forslaget herved har vundet i overskuelighed. Jeg henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at der, for yderligere at lette oversigten over de foreslåede ændringer, som bilag til lovforslaget er optrykt en gengivelse af forslagets tekst, i hvilken de nye bestemmelser er trykt med kursiv, medens de bestemmelser i den gældende lov, der udgår, er sat i skarp parentes.

Begge de to tidligere forslag blev efter første behandling sendt til udvalgsbehandling. Intet af de pågældende udvalg nåede imidlertid at afgive betænkning. Det i sidste samling nedsatte udvalg havde dog, så vidt vides, på det nærmeste afsluttet sit arbejde, da tinget i foråret opløstes. Ved forslagets udarbejdelse er der taget hensyn til de ændringer i de tidligere forslag, hvorom der mellem udvalget og min forgænger, fru Lis Groes, var opnået enighed. Jeg sigter her til

forslaget om ophævelse af den næppe tidsvarende regel i den gældende lovs § 2, stk. 2, hvorefter personer, der lever i ægteskab, kun kan erhverve adkomst i henhold til beværterloven, for så vidt den ene ægtefælle ikke allerede måtte være i besiddelse af sådan adkomst eller adkomst i henhold til næringsloven. Den tilsvarende regel i næringsloven må vist forventes ophævet ved denne lovs forestående revision. Endvidere tænker jeg på et par ændringer i § 26 — marketenderibestemmelsen — hvilke ændringer nærmere omhandles i bemærkningerne, samt endelig på, at det oprindeligt fremsatte forslag — de tidligere forslags § 8 — om gennemførelse af regler til beskyttelse af hotelbetegnelsen er frafaldet. Jeg er på disse punkter enig såvel med udvalget som med min forgænger.

Herudover foreslås imidlertid også gennemført ændringer på en række andre punkter, der nærmere er opregnet i de generelle bemærkninger til lovforslaget. Om de fleste af disse ændringer gælder, at de, omend praktiske, næppe er af revolutionerende betydning, hvorfor jeg skal tillade mig at nøjes med at henvisse til de til hver enkelt bestemmelse fremsatte bemærkninger.

Til enkelte af de nye bestemmelser vil jeg dog gerne knytte et par yderligere bemærkninger.

Som bekendt indeholder den gældende lovs § 8 et forbud mod, at beværtere og gæstgivere har mere end ét fast forretningssted inden for samme kommune. Når den lokale bevillingsmyndighed og kommunalbestyrelsen, i København magistraten, anbefaler det, kan handelsministeren imidlertid gøre undtagelse fra det omhandlede forbud. Tilsvarende bestemmelse fandtes såvel i beværterloven af 1912 som i 1924-loven, og baggrunden har i det væsentligste været at søge deri, at man — på linje med, hvad der gælder om næringslovens forbud mod, at handlende har flere forretningssteder — ville søge at hindre koncerndannelser. Bestemmelsen er da også hidtil af handelsministeriet praktiseret på en sådan måde, at man som hovedregel kun har meddelt tilladelse for beværtere til at have ét ekstra forretningssted, f. eks. en sommerrestaurant — såsom her i byen Tivolirestauranten — eller til

[Handelsministeren.]

at drive accessorisk beværtning for en for-
ening, en loge eller anden tilsvarende
sammenslutning.

Det er imidlertid mit indtryk, at tiden
i nogen grad er løbet fra denne restriktive
bestemmelse, og den foreslåede ændrede
affattelse af § 8, stk. 1, skulle søge at bøde
herpå. Det må vist erkendes, at der blandt
den stedse voksende, udearbejdende del
af befolkningen eksisterer et stort, hidtil
utilfredsstillt behov for billige spisesteder.
En vis form for stordrift synes at være den
eneste mulighed for at tilvejebringe det
økonomiske grundlag for etableringen af
lignende billige og hurtigt funktionerende
spisesteder som dem, man kender fra vore
nabolandes større byer. Jeg vil dog i denne
forbindelse understrege, at handelsmini-
steriet nøje vil påse at administrere be-
stemmelsen med fornøden hensyntagen til
eksisterende, berettigede erhvervsinteresser,
ligesom man, selv om det er fundet rigtigt
at opheve kravet om de lokale myndigheders
anbefaling som betingelse for en dispensa-
tion, vil tage videst muligt hensyn til det
lokale selvstyre.

Ved forslaget § 43, stk. 2, er der søgt
tilvejebragt mulighed for, at loven helt
eller delvis vil kunne sættes i kraft i Grøn-
land.

Siden den grønlandske spiritusratione-
ringsordnings ophævelse er reglerne om
forhandling og udskænkning af stærke
drikke i Grønland fastsat i en landsråds-
vedtægt, og tilladelser til næringsdrift på
dette område meddeles af landsrådet. De
grønlandske myndigheder har imidlertid
skønnet, at en sådan ordning ikke i længden
lader sig opretholde, og i stedet for at ud-
arbejde en særlig grønlandsk beværterlov
har ministeriet for Grønland fundet det
rimeligt ved den foreslåede bestemmelse
at søge tilvejebragt grundlag for gennem-
førelsen af de hernede gældende lovregler
på dette område.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade
mig at anbefale lovforslaget til det høje tings
velvillige behandling.

Herefter tillader jeg mig for det høje folke-
ting at fremsætte *forslag til lov om forlæn-
gelse af lov om statens materialprøveråd.*

Loven af 19. december 1935 om statens

materialprøveråd havde gyldighed indtil
udgangen af marts måned 1939 og er siden
blevet forlænget for 3-årige perioder, senest
ved lov nr. 137 af 29. april 1955 for tiden
indtil udgangen af marts måned 1958. I den
forløbne tid har materialprøverådet — for-
uden at have behandlet konkrete sager —
medvirket ved det fortsatte arbejde med
planerne om udvidelse og modernisering af
statsprøveanstalten og det i forbindelse her-
med rejste spørgsmål om forbedring af
statsprøveanstaltens økonomi. Til dette
formål er der således efter indstilling af
materialprøverådet senest pr. 27. marts d. å.
godkendt nye takster m. v. for prøvning og
undersøgelser på statsprøveanstalten. Der
er i øvrigt gennem materialprøverådet fore-
taget en udbygning af den tidligere på-
begyndte koordinering af samarbejdet mel-
lem de af loven omfattede laboratorier,
der drives af eller modtager tilskud fra sta-
ten. Rådet har over for handelsministeriet
anbefalet, at den nugældende ordning op-
retholdes, og har ikke fundet grundlag for
at stille forslag om ændring i den bestående
lov. Det kan tilføjes, at rådets arbejde ikke
medfører nævneværdige udgifter for staten.

Efter at loven således gennem de 3-årige
forlængelser har været gældende nu i henved
22 år, uden at man ved forlængelseslovene
har fundet anledning til at foretage ændrin-
ger i loven, er det nok rimeligt at gøre loven
permanent, således som det i øvrigt var fore-
slået i betænkningen i 1935.

Da jeg kan tiltræde rådets indstilling, til-
lader jeg mig at anbefale lovforslaget til hur-
tigt og velvilligt behandling i det høje ting.

Landbrugsministeren (Skytte): Jeg skal
herved tillade mig for det høje folketing
at fremsætte *forslag til lov om ændring
i lov om bekæmpelse af skadeligt dyre- og
fuglevildt.*

Fra statens skadedyrlaboratorium har
landbrugsministeriet modtaget anmodning
om at søge lovens kapitel I om bekæmpelse
af muldvarpe ændret således, at der bliver
adgang til at gennemføre en mere effektiv
bekæmpelse end efter de gældende regler.

Lovforslaget, der er udarbejdet efter for-
handling mellem ministeriet og skadedyr-
laboratoriets ledelse og har været forelagt
de interesserede organisationer og institu-
tioner, går ud på at give kommunalbesty-